

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3287/2020
17.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Лазаревић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом и трећем изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 328/20 од 11.05.2020. године, на седници одржаној 17.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом и трећем изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 328/20 од 11.05.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом и трећем изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 328/20 од 11.05.2020. године.

Образложење

Први основни суд у Београду, пресудом П1 3883/18 од 07.10.2019. године, делимично је усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао тужену да исплати тужиоцу на име накнаде штете због ускраћења права на одмор у току дневног рада за октобар 2012. године, износ од 2.753,41 динара, са законском затезном каматом од 25.11.2012. године до коначне исплате, у року од осам дана од дана пријема писаног отправка пресуде (став први изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име накнаде штете због ускраћивања права на одмор у току дневног рада за период јануар 2011. године – септембар 2012. године, одређене новчане износе, са законском затезном каматом (све ближе одређено у ставу другом изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 95.860,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, са законском затезном каматом од 07.10.2019. године, као дана пресуђења до исплате (став трећи изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж1 328/20 од 11.05.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 3883/18 од 07.10.2019. године, у ставу првом изреке (став први изреке). Преиначио је решење садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 3883/18 од 07.10.2019. године, тако што је одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка (став други изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка (став трећи изреке).

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом и трећем изреке пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Уз ревизију је приложио решење Врховног касационог суда Рев 3265/2018 од 13.06.2018. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво ако због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

По оцени Врховног касационог суда у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије тужиоца из одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 23.12.2015. године.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано, да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у

овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана да, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због којег се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживање акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредно тражење се узима у обзир само када се тражи као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Како се у конкретној ситуацији ревизијом побија само одлука о трошковима поступка која не чини главни захтев, то ревизија тужиоца у том делу није дозвољена. Стога, није од утицаја на другачију одлуку овога суда ни указивање у ревизији на одредбе члана 403. став 2. и 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић